

VETLLA PASQUAL

Homilia pronunciada a la catedral de Vic, el dia 7 d'abril del 2012

Germans estimats, el Senyor ha ressuscitat, realment ha ressuscitat! Aquesta és l'alegria de la Pasqua que nosaltres vivim en el més pregon del nostre cor aquesta nit santa. Tota la celebració de la vetlla pasqual, plena de foc i de llum, de música i de cant, d'aigua i de flors, de paraula i de silenci, de perfum i d'aliment... ens va portant, en l'avui de la litúrgia, a l'alegria esclatant, a l'alegria que mai no s'apaga, a l'alegria que mai no mor: Jesús ressuscitat, vencedor dels nostres dos grans enemics: el pecat i la mort. Sí, aquesta nit és la nit de Pasqua, la nit en què l'alegria tornà a renéixer en el cor d'Adam i Eva que l'havien perduda a causa del pecat. Avui la nissaga humana, tots els homes podem renéixer a l'alegria de saber-nos estimats per Déu. L'amor ha estat més fort que la mort! Al·leluia! Alegrem-nos sempre en el Senyor!

Aquesta nit nosaltres, que vetllem en pregària, som com aquelles dones que de bon matí, abans de sortir el sol, van anar al sepulcre per ungir el cos de Jesús. Elles es van trobar que la pedra que tancava el sepulcre havia estat tret i que el sepulcre era buit. Jesús, el qui havia mort a la creu el divendres, avui, a primera hora del diumenge, no hi era! El seu cos que volien ungir no hi era! Un àngel, un jove vestit de blanc, els va dir: *No tingueu por. Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és, aquí. Mireu el lloc on l'havien posat.*

El testimoni de la resurrecció de Crist l'acullen primer que ningú les dones que tenien el cor ple d'amor a Jesús. L'amor els fa anar a plorar Jesús i a amorosir el seu cos maltractat en la passió, en la crucifixió. Però el seu amor resta sobrepasat per la realitat mai esperada ni somiada: Jesús ha ressuscitat! En la resurrecció de Jesús ocorre quelcom que supera la nostra capacitat, els nostres sentiments, la nostra intel·ligència. Davant la resurrecció de Crist ens cal a nosaltres, com a les dones que van anar al sepulcre, escoltar la paraula de l'àngel: No tingueu por. Perquè es necessita un cor humil per a deixar-se estimar d'aquesta manera per Déu; es necessita un cor humil per a entrar en la novetat del que és clarament nou, més enllà de les nostres expectatives i projectes; es necessita un cor humil per a deixar que Déu refaci tota la nostra vida, a la llum del fet de la resurrecció de Jesús de Natzaret. La resurrecció de Crist és la novetat de tots els segles. La novetat que sempre és nova. La novetat que mai no passa.

Per a poder entrar en el misteri de la resurrecció de Crist es necessita una gràcia especial: la gràcia, el do de l'Esperit Sant. Sant Pau ens diu en la carta als Romans: *Si amb els llavis confesses que Jesús és el Senyor i creus en el teu cor que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, et salvaràs* (10,9). I en la primera als Corintis també ens diu: *Ningú no pot dir: «Jesús és el Senyor» si no el mou l'Esperit Sant* (12,3). Sí, solament amb la gràcia de l'Esperit Sant nosaltres podem confessar amb els llavis i amb el cor que Jesús és el Senyor, que Jesús ha ressuscitat d'entre els morts. El nostre cor ple de l'Esperit Sant, ple de fe, té la certesa de la resurrecció de Crist, sap que el Senyor és viu, descobreix la seva presència en l'avui de l'Església. Ara, en aquests moments de la celebració de la litúrgia de l'Església, el nostre cor com el dels deixebles d'Emaús s'abrusa en l'escolta de la Paraula i el reconeixerà quan ell mateix ens partirà el pa de l'Eucaristia, memorial del seu misteri pasqual. Sí, Jesús és realment viu entre nosaltres. L'Església té la certesa que el seu Senyor viu, assegut a la dreta del Pare i enmig d'ella, per l'acció de l'Esperit Sant, que el fa viu i present fins a la fi dels segles.

L'àngel va dir a les dones: *I ara aneu a dir als deixebles i a Pere que anirà davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com ell us havia dit.* I aquest encàrrec és

també per a tots i cada un de nosaltres. El qui es troba amb la Bona Nova de la resurrecció de Crist no pot quedar-se-la per a ell sol. Si així fos seria un senyal clar que la resurrecció de Crist no ha entrat en el seu cor. La bona nova de la resurrecció de Crist foragita la por del cor de l'home i el porta a viure amb passió la vida i a donar-la als altres, perquè és Crist qui viu en ell (cf. Ga 2,20). Tots nosaltres no podem quedar-nos solament amb el que hem celebrat, hem de portar en el nostre cor, en el nostre rostre, en la nostra boca l'evangeli: Jesús ha mort. Jesús ha ressuscitat. Jesús és el Senyor, a glòria de Déu Pare! La resurrecció de Crist ens porta al testimoni davant els altres, també davant de Pere i dels Apòstols. També jo, el vostre bisbe, necessito sentir com el vostre cor batega amb l'alegria de la Pasqua. Tots necessitem sentir com el germà viu l'alegria de la Pasqua, com canta de cor «al·leluia» i com s'alimenta amb esperit d'humil adoració de Crist, realment viu i present en l'Eucaristia. Ens necessitem els uns als altres en la comunió de l'Església per a viure profundament l'alegria de la Pasqua, l'alegria que brota de la mort i resurrecció del Senyor. La Pasqua fa néixer l'Església i solament en la comunió de l'Església es pot escoltar i acollir de cor l'alegria de la Pasqua.

La Pasqua ens aboca, doncs, als carrers i places per cantar la bona nova de la resurrecció de Crist — així van néixer les caramelles—. Els cristians no podem quedar-nos reclosos en els temples i en els llocs de reunió; hem de sortir a l'encontre dels germans, de tants i tants germans nostres que no creuen en Crist, que no creuen en la seva resurrecció; de tants i tants germans que viuen en la ignorància de la fe cristiana. L'àngel ens torna a dir a nosaltres com ho va dir a les dones: *Aneu a dir* als germans que Crist els espera en la seva vida de cada dia, que ell no és lluny del seu cor, que el desig de més amor, de més veritat, de més vida, de més felicitat, que senten en el seu cor, solament en Crist mort i ressuscitat trobarà la resposta plena, perquè Crist és *el Camí, la Veritat i la Vida* (Jn 14,6); *ell és el mateix ahir, avui i pels segles* (He 13,8); *ell és l'Alfa i l'Omega, el primer i el darrer, el principi i la fi* (Ap 22,13).

Germans estimats, no tinguem por d'anar a dir als nostres germans que Jesús ha ressuscitat. L'Esperit Sant, el mateix que va actuar en aquest nit de Pasqua en la resurrecció de Crist, en aquell moment i en aquella hora que solament el Pare sap; el mateix Esperit Sant és el qui actua en el nostre cor de creients en Jesús, donant-nos la força per a viure com a veritables cristians i per a donar el testimoni propi dels qui creuen en Jesús mort i ressuscitat. La resurrecció de Crist és principalment l'acte d'infinita tendresa amb què el Pare, després del terrible sofriment de la passió i de la mort, rescata, mitjançant l'Esperit Sant, el seu Fill de la mort i el constitueix Senyor. Sant Pau en la carta als Efesis parla de l'acció de l'Esperit Sant en el cor del creient; la mateixa que obrà en la resurrecció de Crist amb aquests termes: *Al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós... li demano que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu... quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el féu seure a la seva dreta dalt al cel* (1,17-20). L'Esperit Sant que actuà en la resurrecció de Crist d'entre els morts és el qui ens ha estat donat pel mateix Crist en el nostre baptisme i confirmació, perquè, com ens deia sant Pau, *emprenguem una nova vida*. El testimoni de la vida i de la paraula són possibles perquè l'Esperit Sant actua en els nostres cors. Ell ens dona la valentia (cf. Ac 4,13.31; Ef 6,5; 1Te 2,2), com a Pere, a Pau i als apòstols i evangelitzadors de tots els temps per a ser testimonis amb la vida i amb la paraula, per a ser els nous evangelitzadors que el nostre món necessita i que l'Església ens demana.

Santa Maria, Mare de Déu, Reina del cel, alegreu-vos per la resurrecció del vostre Fill. L'Església us anuncia la Bona Nova que en el vostre cor mai no ha mort, perquè en el vostre si, ple de l'Esperit Sant, s'ha fet carn. Intercediu per nosaltres, els vostres fills, perquè sempre visquem l'alegria de la Pasqua i la comuniquem als nostres germans. Amén. Al·leluia, al·leluia!